

Frank Aaen (EL):

Hvis man nu har læst aviser, som jeg ved, at hr. Søren Pind også gør – og endda gør flittigt – har det jo stået flere gange i aviserne, at der foregår en sådan overvejelse om, hvad Tyrkiet kan få som modydelse.

Men lad mig så bare gøre det helt principielt, for det er jo et principielt spørgsmål: Kan man under nogen omstændigheder forestille sig, at man giver ét land – i det her tilfælde Tyrkiet, men bare helt principielt ét land – politiske modydelser, som f.eks. er i modstrid med, hvad Danmark står for, som pris for at kunne støtte en given udnævnelse af en person til generalsekretær?

Kl. 15:04

NATO har været en bragende succes, i den forstand at den har fjernet trusler imod vores sikkerhed uden krig. Man kan altid diskutere, om det var NATO, der sejrede, eller det var modparten, der faldt sammen under vægten af sin egen indre meningsløshed, men NATO ydede os den beskyttelse, der skulle til, til at den begivenhed heldigvis kunne indtræde.

Jeg er også enig med udenrigsministeren i, at NATO's betydning i dag jo er langt videre end den fysiske beskyttelse af vores territorium, og at det, vi forholder os mest til, når vi taler NATO – det fremgik også af ministrenes besvarelser – er de nye usikkerheder, og det er de nye udfordringer, og det er det, at vi kan bruge NATO som forum for den nødvendige transatlantiske dialog om, hvordan vi møder disse udfordringer.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:05

Søren Pind (V):

Jeg er ikke helt sikker på, at hr. Frank Aaens dokumentation lever op til forretningsordenens krav om henvisninger, men lad det nu fare.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det er et spørgsmål af en sådan karakter, at jeg finder det umuligt at besvare. Det er et hypotetisk spørgsmål; det er et spørgsmål, som ingen grænser har; det er et spørgsmål, som er ubesvarligt. Der vil altid kunne opstilles situationer med gråzoner og lignende, men jeg vil da godt tilkendegive – under forudsætning af, at det så ikke bliver misbrugt, og det kan man jo altid bekymre sig om i den her sammenhæng, men selvfølgelig sagt sådan i al almindelighed – at der ikke skal være tale om, at der ydes politiske modydelser i en sådan helt hypotetisk proces. Og jeg aner ikke engang, om den proces, som hr. Frank Aaen sigter til, finder sted.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Den næste er hr. Mogens Lykketoft som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Mogens Lykketoft (S):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren og forsvarsministeren for gode besvarelser og for anledningen til at diskutere perspektivet for NATO fra de første 60 år og måske til de næste.

Taletidsbegrænsningen gør jo, at man ikke har mulighed for at gå så meget i detaljer som ministrene, men man kan jo roligt fastslå, at

Det er vigtigt, at Frankrig reintegrerer. Det er vigtigt at fortsætte overvejelserne om, hvordan arbejdsdelingen og samarbejdet kan være mellem NATO og det europæiske udenrigs- og forsvarspolitiske samarbejde, som Danmark desværre endnu ikke er medlem af, men som vi efter vores opfattelse så hurtigt som muligt bør blive medlem af. Det er også vigtigt at se, hvor skæringen ligger i samarbejdet mellem, hvad NATO kan udrette, og hvad NATO kan hjælpe FN med at udrette.

Vi skal styrke samarbejdet med Ukraine og Georgien og andre i naboområdet, og der kan være et perspektiv for også deres deltagelse i NATO, som jeg er enig i ligger forholdsvis langt ude. Men vi skal samtidig, og det er jeg glad for at NATO besluttede sig for at genopruste i, styrke samarbejdet med Rusland, fordi vi har brug for Rusland i bekæmpelsen af international terrorisme, i løsningen i Afghanistan, i overtalelsen af Iran til at blive et samarbejdsvilligt medlem af det internationale samfund og i en lang, lang række andre spørgsmål.

Der er sket utrolige forandringer i Europa de sidste 20 år og dermed også med NATO. Der er nævnt indsatsen på Balkan, som kom noget sent, men som jo også har speedet overvejelserne op om, hvordan vi kan være tidligere ude i tilsvarende situationer både gennem NATO og EU.

Udvidelsen er et utroligt vigtigt kapitel, den udvidelse, der er foregået, og som nu i denne omgang afrundes med Albanien og Kroatien i denne uge. Jeg husker selv, hvordan jeg i min korte udenrigsministertid var med til at lobbye i Washington for det baltiske medlemskab af